

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobce: **Český svaz ochránců přírody Šumperk**, pobočný spolek, IČ 227 14 171
sídlem nám. Republiky 1643/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 708 92 822
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

za účasti: **I. SNĚŽNÍK, a.s.**, IČ 269 79 136
sídlem Velká Morava 76, 561 69 Dolní Morava

II. AMISTA investiční společnost, a.s., IČ 274 37 558
sídlem Sokolovská 700/113a, 186 00 Praha 8
jednající na účet SNĚŽNÍK ACTIVITY otevřený podílový fond, IČ
751 63 373
sídlem Pobřežní 620/3, 186 00 Praha 8

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. KrÚ
88360/2023/28/OMSŘI/Bk,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. KrÚ 88360/2023/28/OMSŘI/Bk se
ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci týkající se společného povolení stavby lyžařské sjezdové trati se soud zabývá námitkami ekologického spolku vznesenými v tomto navazujícím řízení poté, co stavební správní orgány rozhodovaly o povolení stavebního záměru mimo jiné na základě závazného stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí (EIA).

I. Podstata a vývoj věci

2. Společnost SNĚŽNÍK, a.s. (dále též „*stavebník*“, což následně platí i pro osobu zúčastněnou na řízení II., která do práv stavebníka v průběhu řízení vstoupila) požádala dne 25. 10. 2022 o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení k realizaci záměru SJEZDOVÁ TRATĚ-F, ZASNĚŽOVÁNÍ, Dolní Morava (dále jen „*stavební záměr*“) na deseti konkrétních pozemkových parcelách v katastrálním území Velká Morava. Devět z nich jsou lesní pozemky a jsou převážně ve vlastnictví České republiky s právem hospodaření zapsaným pro podnik Lesy České republiky, s.p. Jeden pozemek vlastní stavebník. Záměr byl v žádosti označen jako nová stavba, umístěný v lesním porostu částečně poničeném větrnými kalamitami. Trať-F je propojením dvou areálů. Stavební záměr se skládá ze čtyř objektů SO-01 Sjezdová trať „F“, SO-02 Zasněžování – vnější potrubní rozvody a technologie, SO-03 Zasněžování – vnější kabelové rozvody a el. instalace a SO-04 Osvětlení.
3. Stavebník k žádosti připojil dokumentaci, stanovisko osoby s právem hospodařit s pozemky státu, závazné stanovisko Krajského úřadu Pardubického kraje týkající se pozemků určených k plnění funkce lesa („*PUPFL*“), vyjádření odboru životního prostředí a sdělení o archeologii Městského úřadu Králíky, závazné stanovisko odboru územního plánování Městského úřadu Králíky, závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Pardubického kraje ve vztahu ke zdrojům hluku. Dále byl přiložen provozní a havarijný plán.
4. Rovněž bylo stavebníkem předloženo závazné stanovisko Krajského úřadu Pardubického kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství týkající se posouzení vlivů na životní prostředí ze dne 21. 7. 2022 (dále jen „*stanovisko OŽP-EIA*“) a rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 13. 5. 2021 týkající se výjimky dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, z důvodu ochrany chráněných druhů rostlin a živočichů (dále jen „*rozhodnutí o výjimce dle ZOPK*“).
5. Žalobce v průběhu stavebního řízení podáním ze dne 19. 12. 2022 vznesl k záměru připomínky, a to pro fáze přípravy, realizace i provozu záměru.
6. Městský úřad Králíky, Odbor územního plánování a stavební úřad (dále jen „*stavební úřad*“) vydal dne 18. 1. 2023, pod č.j. MUKR/1103/2022/OÚPSÚ/DN-7/328.3/Pov ve formě veřejné vyhlášky společné povolení dle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním

plánování a stavebním řádu (stavební zákon), kterým záměr SJEZDOVÁ TRATĚ-F, ZASNĚŽOVÁNÍ povolil a pro umístění, provedení a užívání stavby stanovil podmínky (dále též jen „společné povolení“).

7. K odvolání žalobce a též vzhledem k jeho obsahu žalovaný opatřil revizní závazné stanovisko ke stanovisku OŽP-EIA (dále jen „revizní stanovisko EIA“), které vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 29. 8. 2023, pod č. j. MZP/2023/231/1153. Ministerstvo životního prostředí závazné stanovisko OŽP-EIA potvrdilo. Následně poté žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu o schválení stavebního záměru, tedy společné povolení, potvrdil.

II. Obsah žaloby

8. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil a v žalobě navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Odkázal na skutečnost, že stavební záměr byl posuzován z hledisek uvedených v zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) a bylo k němu vydáno souhlasné závazné stanovisko. V průběhu odvolacího řízení bylo vydáno revizní závazné stanovisko EIA.
9. Konkrétně žalobce namítal následující.
10. K podmínkám stanoveným stavebním úřadem ve společném povolení, jenž bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím, uvedl, že podmínky č. 1 a č. 5 (ochrana migrujících živočichů a vhodná podoba zařízení a objektů stavby ve vztahu k drobným živočichům) pro fázi přípravy stavby převzaté ze stanoviska OŽP-EIA nejsou dostatečně konkretizované a nepřezkoumatelně stanovené ve vztahu k ochraně živočichů. Ani revizní stanovisko poté námitky nevypořádalo. Ve vztahu k podmínce č. 3 pro fázi přípravy uvedl, že stanovisko OŽP-EIA i předpokládaný provozní plán uvádí, že sjezdová trať bude v provozu pouze od svítání do soumraku s minimalizací použití umělého osvětlení. Z dokumentace ve správním spisu se však podává, že osvětlení by mělo být využito do 21:00 hodin a takto v sezoně provozováno, což je v rozporu se stanoviskem orgánu ochrany přírody.
11. K podmínce č. 5 pro fázi realizace stavby opět převzaté ze stanoviska OŽP-EIA stanovující povinnost stabilizace lesních okrajů vysázením vybraných rostlin namítl, že se nejedná o pozemky stavebníka. Nelze ji proto vynutit. U této podmínky není stanovena lhůta ke splnění, je proto nepřezkoumatelně stanovena. Rovněž není zřejmé, zda souhlas vlastníka je nadřazen lesnímu hospodářskému plánu, neboť dochází ke změně porostu.
12. K podmínce č. 5 pro fázi provozu stavby opět převzaté ze stanoviska OŽP-EIA stanovující povinnost zrušit stávající souběžnou sjezdovou a sáňkařskou trať o výměře 12 000 m² namítl, že u ní není uvedena lhůta a je tedy nepřezkoumatelně stanovena.
13. Žalobce též v žalobě namítal to, že v průběhu odvolacího řízení upozornil žalovaného, že v průběhu realizace stavby probíhaly práce na pozemcích p. č. 5616, p.č. 5617 a p.č. 5618 v katastrálním území Velká Morava. Tyto pozemkové parcely však nejsou uvedeny

v projektové dokumentaci. Žalovaný měl v odvolacím řízení na tento stav reagovat, případně rozhodnutí stavebního úřadu nepotvrzovat.

III. Vyjádření žalovaného, osoby zúčastněné na řízení a replika žalobce

14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Popsal vývoj rozhodování ve věci stavebního záměru sjezdovky. K námitkám žalobce, jež se týkaly podmínek a skutečností plynoucích ze stanoviska OŽP-EIA, uvedl, že přezkum byl proveden skrze revizní stanovisko EIA vydané Ministerstvem životního prostředí. Ministerstvo stanovisko OŽP-EIA potvrdilo a žalovaný jím je vázán a nemůže se od něj odchýlit. K poukazu žalobce na to, že ke stavebním pracím průběžně docházelo i na jiných než v rozhodnutí vymezených pozemcích sdělil, že určitými pracemi došlo k dotčení dalších pozemků, avšak stalo se tak řádně, neboť práce na rozvodech zasněžování byly povoleny jiným samostatným povolením, případně šlo činnosti nevyžadující souhlas stavebního úřadu (přesun a modernizace osvětlení).
15. Osoby zúčastněné na řízení se v průběhu soudního řízení nevyjádřily.
16. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného nesouhlasil s tím, že by stavební práce na jiných pozemcích (viz bod 13. shora) byly provedeny oprávněně.

IV. Posouzení věci soudem

IV.a Východiska soudního přezkumu

17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen jako „ř. s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
18. Žaloba je důvodná.
19. Soud, vzhledem k obsahu napadeného rozhodnutí zcela na úvod uvádí, že rozhodnutí stavebního úřadu o povolení stavebního záměru a napadené rozhodnutí žalovaného tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek. Taktéž soud připomíná, že řízení o povolení záměru vedené stavebním úřadem a žalovaným bylo tzv. navazujícím řízením ve smyslu § 3 písm. g) a § 9b zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Žalobce, ekologický spolek, je dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i), bod 2. téhož zákona. Fakticky tak řízení dle stavebního zákona navazovalo na postup zajišťující posouzení vlivů záměru na životní prostředí. K záměru tak bylo mimo jiné vydáno i závazné stanovisko ve smyslu § 9a zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (viz bod 4.), resp. revizní stanovisko EIA Ministerstva životního prostředí (viz bod 7. shora).
20. Vzhledem k tomu, že žalobce vznášel námitky, které se týkaly obsahu napadeného i prvostupňového rozhodnutí, jež vycházela ze závazného stanoviska OŽP-EIA i revizního stanoviska, je na místě uvést, že závazná stanoviska v této věci nejsou samostatně přezkoumatelnými rozhodnutími. Přezkum stanovisek tak soud provádí ve smyslu § 75 odst. 2 věta druhá ř. s. jako tzv. subsumovaný správní akt. K tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 3. 2017, č.j. 2 As 230/2016-65, bod 39. Rozsudky správních soudů jsou volně dostupné na www.nssoud.cz.
21. Soud však připomíná, že věcný přezkum odborných závěrů závazného stanoviska není možný. K tomu viz např. rozsudky NSS ze dne 26. 5. 2022, č.j. 10 As 316/2021-41, bod

19 či ze dne 16. 5. 2024, č.j. 9 As 110/2022-101, bod 25. K rozsahu možného soudního přezkumu závazného stanoviska soud cituje z označeného rozsudku devátého senátu NSS: „Proto je nezbytné, aby obsah závazného stanoviska odpovídal požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí. Tato povinnost byla také od 1. 1. 2018 vložena přímo do § 149 odst. 2 správního řádu, dle jehož věty třetí dotčený orgán v odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Potvrzující závazné stanovisko musí též přezkoumatelným způsobem reagovat na odvolací námitky proti potvrzovanému závaznému stanovisku a odvolací správní orgán musí ověřit, zda správní orgán nadřízený správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska na odvolací námitky řádně reagoval. Není-li tomu tak, musí žádat nápravu. Pokud by závazné stanovisko bylo nepřezkoumatelné, trpí vadou nepřezkoumatelnosti i rozhodnutí správního orgánu, příp. následně i krajského (městského) soudu (srov. rozsudky NSS č. j. 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 8 As 386/2021-77, odst. [28], ze dne 6. 11. 2023, č. j. 10 As 462/2021-51, odst. [11], ze dne 23. 11. 2023, č. j. 7 As 72/2023-25, odst. [44], a v nich citovanou judikaturu). Zároveň platí, že závazné stanovisko představuje závazný podklad ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. a soudní přezkum je možný pouze z hlediska jeho zákonnosti.“ Nejedná se tedy slovy NSS o jakousi imunitu závěrů stanoviska ani o nekritické převzetí jeho závěrů.

22. Jedna z žalobních námitek týkající se osvětlení trati v sobě zahrnovala tvrzení navázané implicitně na tezi, že stavební úřad či posléze žalovaný se odchýlili od závěrů závazného stanoviska. K tomu soud v obecné rovině uvádí, že z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že správní orgány jsou závazným stanoviskem vázány, neplatí zásada volného hodnocení důkazů. Správní orgán, který vede řízení, je vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu vázán a nemůže se od něj odchýlit, neboť by překročil rozsah pravomocí, které mu zákon svěřuje. Viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 1. 2024, č.j. 8 As 138/2022-40, bod 24 nebo ze dne 4. 9. 2019, č.j. 9 As 140/2019-22, bod 18.

IV.b Skutkový vývoj věci

23. Jak soud shora uvedl, stavebník podal žádost stavebnímu úřadu dne 25. 10. 2022. Stavebnímu řízení předcházelo řízení posouzení vlivů záměru na životní prostředí, jež bylo zakončeno stanoviskem OŽP-EIA. Žalobce se povolovacího řízení účastnil, a to již ve fázi posuzování vlivů na životní prostředí. První odvolání žalobce ve stavebním řízení však bylo jako nepřípustné zamítnuto dne 6. 3. 2023.
24. Dne 14. 3. 2023 podal žalobce u zdejšího soudu první žalobu (řízení vedeno pod sp. zn. 52 A 17/2023), kterou brojil proti povolenému stavebnímu záměru. Její součástí učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě s cílem ochrany lesních porostů před kácením. Krajský soud návrh odkladný účinek žalobě nepřiznal, neboť zjistil, že smýcení lesních porostů na dotčených pozemcích bylo provedeno již k 15. 3. 2023 podle vydaných povolení. Účel konceptu odkladného účinku tak faktickým postupem stavebníka po právní moci rozhodnutí o společném povolení pozbyl v dané věci smyslu.
25. Krajský soud na to dne 7. 6. 2023 vydal rozsudek č.j. 52 A 17/2023-118, kterým rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce zrušil. Soud totiž dospěl k závěru, že odvolání žalobce proti společnému povolení nebylo nepřípustné a bylo na místě je projednat.

Rozhodným východiskem přitom byla aplikace ustanovení § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životním prostředí, o oprávněnosti žalobce k odvolání v navazujícím řízení, které žalovaný pominul.

26. Je tak zřejmé, že o nyní projednávané žalobě z počátku roku 2024 soud rozhoduje za situace, kdy stavební záměr byl v podstatě realizován, což ostatně plyne i z e-mailové korespondence založené ve správním spise. Stavební úřad dne 17. 8. 2023 (tedy před podáním žaloby) ve zprávě adresované MŽP uvádí, že na základě sdělení investora má informaci o tom, že sjezdovka je téměř dokončena. Chybí provedení závozu ploch hrabankou, vybudování svodnic srážkových vod a osazení stožárů osvětlení.
27. Z popisu vývoje věci a též z obsahu správního spisu plyne, že žalobce se se svými připomínkami směřovanými k ochraně přírody vcelku konzistentně účastnil již řízení o posouzení vlivů na životní prostředí, jenž vyústilo ve vydání stanoviska OŽP-EIA z července 2022. V průběhu stavebního řízení žalobce podal připomínky datované dnem 19. 12. 2022, ve kterých již fakticky uváděl obdobné výhrady, které později vznesl v odvolání a též v nyní projednávané žalobě. Nejedná se tak z jeho strany o překvapivý postup.

IV.c K námitce týkající se osvětlení sjezdové trati

28. Za významnou námitku soud považuje tvrzení žalobce o tom, že dle provozního řádu a stanovisek orgánů ochrany přírody a krajiny mělo být minimalizováno (omezeno) umělé osvětlení sjezdovky a sjezdovka provozována do doby soumraku. Avšak povolení obsahuje možnost osvětlení do 21 hodiny. V tom je žalobcem spatřován rozpor, a to s negativním dopadem na okolní přírodní ekosystémy.
29. Soud při přezkumu vyšel především z obsahu společného povolení vydaného stavebním úřadem a pak z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí. Přitom soud přihlížel též k obsahu stanoviska OŽP-EIA a revizního stanoviska EIA. Ve společném povolení (str. 2) je jako podmínka umístění objektu SO-04 Osvětlení uvedeno, že: „*dojde k přesunu a modernizaci stávajícího osvětlení. Osvětlení bude v provozu cca 70 až 100 dní v zimním období (prosinec až polovina března) v době od 17:00 do 21:00 hod.*“ Na straně 4 společného povolení je poté pod bodem 3. převzata podmínka stanoviska OŽP-EIA, která stanoví, že bude zpracován provozní plán, ve kterém bude uvedeno, že sjezdová trať bude v provozu pouze od svítání do soumraku s minimalizací použití umělého osvětlení.
30. Závazné stanovisko OŽP-EIA obsahuje podmínku 3. pro fázi přípravy záměru, ve které stanoví, že bude zpracován provozní plán, ve kterém bude uvedeno, že sjezdová trať bude v provozu pouze od svítání do soumraku s minimalizací použití umělého osvětlení. Revizní stanovisko EIA vydané Ministerstvem životního prostředí na str. 4 reaguje na odvolací námitku žalobce a uvádí, že parametry osvětlení jsou součástí záměru. Omezení provozu tratě je stanoveno dobou od svítání do soumraku s minimalizací využití umělého osvětlení. Provoz osvětlení je navázán na provoz trati. Znění podmínek tam je jednoznačné, trať musí být v souladu s těmito podmínkami provozována pouze do soumraku (přičemž tuto dobu lze definovat zhruba jako dobu od západu slunce do úplného setmění).
31. Žalovaný společné povolení vydané stavebním úřadem potvrdil a v napadeném rozhodnutí pak k otázce osvětlení sjezdové tratě na straně 12 uvedl, že v souladu

s vyjádřením správce Lesy České republiky s. p. bude světelný tok usměrněn do dolního prostoru sjezdové tratě tak, aby bylo zamezeno nadměrnému osvětlení okolních lesních pozemků. Osvětlení bude provozováno pouze v zimním období. Užívání osvětlení sjezdovky bude časově omezeno s dobou osvětlení sjezdové tratě do maximálně do 21 hodin. Podmínka je dle žalovaného stanovena v souladu s požadavkem správce Lesy České republiky s. p. K obsahu rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný uvedl, že pokud byly do rozhodnutí převzaty provozní údaje pro osvětlení z projektové dokumentace, tak se tak stalo nad rámec stanoviska, aniž by stavební úřad vybočil z možných a přípustných limitů.

32. S takto uvedeným závěrem žalovaného se soud nemůže ztotožnit, neboť má za to, že společné povolení vydané stavebním úřadem je v otázce doby používání osvětlení pojato zásadně rozporuplně. Žalovaný potom uvedený nedostatek ve svém rozhodnutí nenapravil. Uvedený rozpor má dle soudu za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí právě v tomto ohledu. Stavební úřad na jednu stranu v podmínce uvádí, že osvětlení bude v provozu 70 až 100 dní v zimním období v době od 17:00 hodin do 21:00 hodin. Proti tomu stojí obsah podmínky č. 3 pro fázi přípravy ze stanoviska OŽP-EIA požadující minimalizaci použití umělého osvětlení a vymezení doby provozu od svítání do soumraku. V uvedeném spatřuje soud jednoznačný rozpor. Závěr o rozporu je podpořen i obsahem revizního stanoviska EIA, ve kterém se stanoví, že jde o podmínku jednoznačnou a trať má být provozována do doby mezi soumrakem a setměním. Je tak zřejmé, že v zimním období od prosince do března nelze za tuto dobu považovat časový údaj o 17 hodině či 21 hodině. Soud připouští, že v době od poloviny února a v březnu může být dostatečné světlo pro využívání tratě i po 17 hodině, avšak již zcela jistě ne v druhé polovině uvedeného časového intervalu mezi 17 hodinou a 21 hodinou.
33. Uvedený nedostatek rozhodnutí pak vede soud k závěru, že rozhodnutí vydané stavebním úřadem a potvrzené žalovaným nemůže při přezkumu z důvodu patrné nejasnosti obstát. Soud k tomu připomíná, že z judikatury Nejvyššího správního soudu uvedené pod bodem 22. shora plyne, že správní orgán je vydaným závazným stanoviskem, tedy stanoviskem OŽP-EIA, vázán a nemůže se od něj odchýlit. Rovněž tak žalovaný se nemůže odchýlit od závazného stanoviska, a to též v důsledku závaznosti revizního stanoviska EIA.

IV.d Námitky týkající se neurčitě stanovených podmínek

34. Žalobce namítal neurčitost podmínky č. 1 pro fázi přípravy převzatou ze stanoviska OŽP-EIA, a to v použitém sousloví „*bude zajištěna maximální ochrana migrujících živočichů.*“ Měla by být stanovena konkrétní opatření. Rovněž podmínku č. 5 pro fázi přípravy týkající se bezpečného zpracování zařízení a objektů pro živočichy, převzatou ze stanoviska OŽP-EIA, má žalobce za nekonkrétní, protože její splnění nebude možné z tohoto důvodu kontrolovat.
35. Stavební úřad ve vydaném povolení na předmětnou námitku žalobce reagoval sdělením, že po dobu realizace stavby bude zajištěn biologický (ekologický) dozor. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí odkázal na obsah revizního závazného stanoviska EIA, jenž mu nepřísluší komentovat a je jím vázán.
36. Ministerstvo životního prostředí v revizním stanovisku EIA ze dne 29. 8. 2023 uvedlo,

že se jedná o preventivní opatření k ochraně živočichů. K podmínce o maximální ochraně živočichů uvedlo, že byla nastavena tak, aby konkrétní podmínky obsahoval plán organizace výstavby. Ministerstvo rovněž připomnělo, že konkrétní podmínky k ochraně zvláště chráněných druhů byla stanovena v rozhodnutí o výjimce dle ZOPK. Závěrem Ministerstvo životního prostředí k uvedené námitce přitakalo tomu, že k ochraně živočichů mohlo být stanoveno více konkrétních podmínek, avšak s ohledem na podklady posuzování podmínky nepovažuje za nedostatečné.

37. Soud, vzhledem ke shora uvedenému, při posouzení námitky vyšel též z předložené stavební dokumentace. Ze souhrnné technické zprávy z 08/2022, tedy zprávy zpracované po vydání závazného stanoviska OŽP-EIA soud zjistil, že tato na vydané stanovisko reaguje. Je konstatováno, že bude přítomen ekologický dozor, nejsou navržena žádná zařízení, která by se stala pastí pro živočichy, ochranná síť bude doplněna o vlající stužky. Doprava bude realizována po stávajících lesních cestách. Plán organizace výstavby konstatuje, že na pozemcích v okolí nebudou prováděny žádné úpravy a činnosti, které by mohly ohrozit zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů. Konstatována opět přítomnost biologického (ekologického) dozoru při provádění stavby.
38. Rozhodnutí o výjimce dle ZOPK ze dne 13. 5. 2021 zakotvuje podmínku odstranění lesních porostů mimo hnízdní období ptáků, k zemním pracím byla vymezena doba od 1. 5. do 30. 9.
39. Soud proto nemůže souhlasit s námitkou žalobce, že jím označené podmínky stanovené pro účely ochrany živočichů byly stanoveny tak neurčitě, že by to mělo za následek nemožnost přezkoumat jejich plnění v průběhu stavby. Soud uvádí, že míra konkrétnosti podmínek musí být volena přiměřeně ke všem okolnostem případu. Příliš konkrétní podmínky se mohou ukázat jako nerealistické z důvodu rozmanitosti přírody nebo rozmanitosti prací při stavebním záměru. Ostatně sám žalobce uvedl jedinou konkrétní podmínku odkazem na mobilní zábrany pro obojživelníky. Soud však připomíná, že stavební záměr není liniovou komunikací, tedy v přírodě umělou rozsáhlou stavbou, při které se zábrany především využívají. Absenci podmínky zábrany nepovažuje soud za podstatný důvod pro uznání námitky žalobce. Zde soud připomíná, že nemůže provádět přezkum závazného stanoviska po odborné stránce. Bylo tak na orgánech ochrany přírody, aby posoudily a stanovily rozsah podmínek k ochraně živočichů.
40. Proto je soud toho názoru, že s přihlédnutím k veškeré dokumentaci obsažené ve spise zabývající se ochranou přírody a krajiny, k podkladovým stanoviskům a rozhodnutím nelze učinit závěr o nedostačující určitosti stanovených podmínek. Tento závěr soud činí i s přihlédnutím k rozsahu stavebního záměru, který svým provedením není složitou stavbou, prakticky se jedná o porostové změny (smýcení stromů), úpravu terénu, vybudování sítí a vybudování převážně jednoduchých menších staveb pro osvětlení a zasněžování. Ochrana chráněných druhů a případná kontrola není znemožněna, přičemž opakovaně bylo konstatováno, že v průběhu výstavby bude přítomen ekologický dozor.

IV.e Námitka týkající se podmínek úpravy lesních ploch

41. Žalobce vznesl námitky, které se týkaly podmínek revitalizace a stabilizace lesních porostů. Označil dvě pro něho problematické podmínky. Prvně stabilizaci lesních okrajů

sjezdovky označil za problematickou, neboť pozemky nejsou ve vlastnictví stavebníka, není řešen vztah k lesnímu hospodářskému plánu a není stanovena lhůta. Druhý problém spatřoval žalobce u podmínky opětovného zalesnění plochy o výměře 12 000 m² opět bez stanovení lhůty. Obě námitky spolu souvisí zejména tvrzenou absencí lhůty ke splnění podmínky.

42. K oběma námitkám stavební úřad v rozhodnutí uvedl, že Lesy České republiky, s.p., Lesní správa Hanušovice souhlasí z titulu odborného lesního hospodáře se stavebním záměrem a po dokončení stavby bude jako správce vlastníka pozemků účastníkem řízení. Žalovaný v potvrzujícím rozhodnutí odkázal na obsah revizního stanoviska EIA.
43. Soud s námitkami nepřezkoumatelnosti, resp. neurčitosti nesouhlasí. Obě uvedené podmínky (č. 5 pro fázi realizace a č. 5 pro fázi provozu) byly převzaty ze závazného stanoviska OŽP-EIA, potvrzeného revizním stanoviskem EIA. Lze připustit, že bylo lze stanovení lhůty alespoň jistým odkazem do podmínek vložit tak, aby nevyznívaly neurčitě, jak postřehl žalobce. Platí však, tak jako výše, že záměru předcházející rozhodnutí o výjimce dle ZOPK tyto podmínky stanoví konkrétněji (viz bod 6 - stabilizace svahů trati a bod 10 - zalesnění rušené sánkařské dráhy). Současně toto závazné rozhodnutí stanoví povinnost žadatele (stavebníka) oznámit krajskému úřadu ukončení prací. Za takto daného stavu nelze absenci konkrétně stanoveného data považovat z vadu rozhodnutí, která by měla zřejmý vliv na jeho (ne)správnost. Krajský úřad bude o ukončení prací informován, bude zde možnost kontroly. Přičemž je zřejmé, že efektivní výsadba rostlin musí být vázána na vhodné vegetativní období.
44. Pokud žalobce poukazoval na to, že stavebník není vlastníkem pozemků, jelikož jde z většiny o lesní pozemky ve vlastnictví státu, tak soud souhlasí se stavebním úřadem i žalovaným, potažmo i se závěry obou stanovisek EIA, že právě státní podnik Lesy České republiky, s.p. vyjádřil se záměrem v navržené podobě souhlas. Lesy České republiky, s.p. jsou též účastníkem řízení a stanovené podmínky jsou pro účastníky závazné. Hodnotit soulad navrženého postupu při osazování rostlin a při zalesňování ploch odpovídající skladbou porostů v návaznosti na odborné podmínky stanovené v závazných podkladových rozhodnutích a stanoviscích soud považuje za otázku přesahující předmět tohoto řízení.

IV.f Dotčení jiných pozemků stavbou

45. Závěrečná žalobní námitka spočívající v tom, že určité stavební práce byly realizovány na pozemcích parc. č. 5616, parc. č. 5617 a parc. č. 5618 v kat. území Velká Morava, aniž by tyto pozemky byly zahrnuty do společného povolení, vychází z připomínky žalobce vznesené v průběhu odvolacího řízení dne 13. 9. 2023. Jde tak o námitku spojenou se skutečnostmi, které žalobce zjistil na místě samém po vydání společného povolení.
46. Soud k této námitce především uvádí, že tato se míjí se současným předmětem soudního přezkumu. Soud v tomto řízení přezkumává společné povolení vydané stavebním úřadem ve spojení s potvrzujícím rozhodnutím žalovaného. Námitka se však týká realizace stavby, což je proces jednoznačně následující až po vydání povolení. Byť soud připouští, že v dané věci nastala díky předchozímu kasačnímu zásahu soudu netypická situace v tom, že stavba byla téměř kompletně zhotovena před vydáním rozhodnutí žalovaného, které bylo podmínkou k nabytí právní moci stavebního povolení. Tato specifická časová okolnost však stěží může vést k tomu, aby soud v rámci přezkumu

společného povolení hodnotil průběh a okolnosti týkající se následného provádění stavby.

47. Námitka týkající se (nesprávného) průběhu provádění stavby může být podkladem ke kontrolní činnosti stavebního úřadu. Kontrola průběhu provádění stavby dle § 133 stavebního zákona patří mezi dozorová oprávnění stavebního úřadu, přičemž případný rozpor provádění stavby s povolením může vést až k zastavení stavby. K tomu viz § 134 odst. 4 stavebního zákona. Rozpor stavby s povolením či oznámením může případně vést až k odstranění stavby.
48. Žalovaný připomínku žalobce nenechal bez odezvy a v napadeném rozhodnutí na ni stručně reagoval na straně 14 napadeného rozhodnutí. Konstatoval k tomu, že možné žalobcem tvrzené liniové práce mohou probíhat na základě jiného dříve vydaného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že nešlo o včasnou odvolací námitku, nýbrž o tvrzení k průběhu stavby, soud považuje uvedené vyhodnocení za dostačující.
49. Soud k uvedenému doplňuje, že v žádném případě by nehodlal jakkoli přihlížet k počínání stavebníka, při kterém by viditelně docházelo k situaci, kdy již ze samotného vydaného stavebního (společného) povolení by bylo předem zřejmé, že při realizaci stavebních prací nebude povolení vydané stavebním úřadem dodržováno. Muselo by však jít o situaci jednoznačnou a zcela zřejmou. Okolnosti nyní projednávané věci však nenasvědčují tomu, že již s podáním žádosti o povolení stavebního záměru bylo zřejmé, že rozsah prací bude jiný, než je v dokumentaci vyznačeno. Ostatně právě žalovaný ve vyjádření k podané žalobě osvětlil, že žalobcem označené tři pozemkové parcely byly dotčeny technologickými rozvody zasněžování, jejichž úpravy byly povoleny jiným samostatným povolením. Žalovaný rovněž sdělil, že u úprav osvětlení se jednalo o práce, které nepodléhají vydání rozhodnutí ani souhlasu.

V. Závěr a náklady řízení

50. Soud shrnuje, že žalovaný nepostupoval v řízení zcela správně, když neodpovídajícím způsobem vyhodnotil námitku týkající se možného provozu osvětlení sjezdové tratě v návaznosti na podmínky stanovené v závazných stanoviscích k posouzení vlivů záměru na životní prostředí. K tomu viz pasáž IV.c odůvodnění rozsudku shora. Krajský soud pro tuto dílčí vadu nepřezkoumatelnosti napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
51. V dalším řízení je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. Další postup žalovaného se tak bude odvíjet od logicky odpovídajícího vyhodnocení podmínek stanovených v závazných stanoviscích EIA s tím, že dle soudu není na místě v poměrech projednávané věci stanovit podmínku tak, že osvětlení může být (bude) v provozu cca 70 až 100 dní v zimním období. Případně bude na stavebních orgánech, aby blíže objasnily, jak jinak má být tato podmínka uchopena a vyložena pro účely provozování sjezdové tratě. Krajskému soudu je zřejmé, že stavební záměr již bude patrně ve fázi dokončení, další rozhodnutí však může mít vliv na budoucí provoz povolované sjezdové tratě.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci účelně vynaložené náklady soudního řízení. Jde o soudní poplatek dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích

ve výši 3 000 Kč. Soud k náhradě nákladů řízení stanovuje přiměřenou lhůtu v délce 30 dnů podle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

53. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v řízení neuložil jakoukoli povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice 26. únor 2025

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu